

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

de heer X, appellant

en

de examencommissie van de Tilburg School of Economics and Management, verweerster

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 juni 2015 (hierna: “bestreden besluit”) heeft verweerster vastgesteld dat de groep van appellant fraude in de vorm van plagiaat heeft gepleegd in de groepsopdracht van de cursus Introduction Asset Pricing (hierna: “de cursus”). Verweerster heeft aan appellant een sanctie opgelegd.

Tegen dit besluit heeft appellant tijdig een beroepschrift ingediend.

Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.

Verweerster heeft een verweerschrift ingediend.

Het college heeft het beroep ter zitting behandeld. Appellant was daarbij aanwezig, vergezeld door zijn vader, XX. Namens verweerster verschenen Y en Z.

2. Overwegingen

2.1 Het college gaat uit van de volgende feiten en omstandigheden. Naar aanleiding van een melding van de docent van de cursus van een vermoeden van plagiaat heeft verweerster onderzoek gedaan naar de groepsopdracht. Verweerster heeft de groep van appellant gehoord en geconstateerd dat in de groepsopdracht uitwerkingen over zijn genomen van een andere groep. Op grond daarvan heeft verweerster fraude vastgesteld in de zin van artikel 19 lid 1 van de Regels en Richtlijnen van de examencommissie TiSEM 2014-2015 (hierna: “de Regeling”). Verweerster heeft in eerste instantie de reguliere sanctie bij fraude aan appellant opgelegd, inhoudende dat de groepsopdracht ongeldig wordt verklaard en appellant wordt uitgesloten voor

de eerstvolgende reguliere tentamenperiode. Na het gesprek in het kader van de poging tot minnelijke schikking heeft verweerster de sanctie herzien, omdat zij bij nader inzien vond dat deze tot onevenredig veel studievertraging zou leiden. Appellant wordt uitgesloten van de herkansingen van de cursussen uit het eerstvolgende semester, in plaats van de eerste tentamengelegenheden. De herziening van de sanctie was voor appellant geen reden om zijn beroep in te trekken.

- 2.2 In beroep geeft appellant kort en zakelijk weergegeven aan dat hij niet betwist dat er sprake is van fraude in de vorm van plagiaat in de groepsopdracht. Hij betoogt dat één van zijn groepsleden een passage van een andere groep heeft gekopieerd en dat appellant daar niet van op de hoogte was. In eerste instantie wist de groep het antwoord niet op een gedeelte van de opdracht. Uiteindelijk is zijn groepsleden met dit gedeelte nog enige tijd, ongeveer anderhalf uur voor de deadline, bezig geweest. De groepsleden gaf vervolgens aan dat hij toch een antwoord had ingevuld. Appellant wist wel dat er overleg was geweest met een andere groep, maar had vertrouwen in zijn groepsleden. Appellant beweert dat ook al zou hij de gewraakte passage hebben gelezen, hij niet zou hebben kunnen zien dat er sprake was van plagiaat en hij verwijst daarbij naar een eerdere uitspraak van het CBE (2009/584). Appellant meent derhalve dat hij zich niet schuldig heeft gemaakt aan plagiaat noch heeft kunnen weten dat zijn groepsleden plagieerde. Appellant betoogt dat zijn groepsleden zijn vertrouwen heeft beschaamd en dat appellant daar nu de wrange vruchten van plukt. Appellant is het dan ook niet eens met de door verweerster uiteindelijk opgelegde sanctie.
- 2.3 Verweerster voert aan dat appellant een werkstuk heeft ingeleverd waar zijn naam op staat; daarmee is hij verantwoordelijk voor de inhoud van het werkstuk. In artikel 19 lid 3 van de Regeling staat dat indien bij groepswork plagiaat wordt geconstateerd, het plagiaat aan ieder van de groepsleden in gelijke mate wordt toegerekend. Elke student moet derhalve controleren of het werk dat door de groep wordt ingeleverd, in orde is. Volgens verweerster is uit haar onderzoek gebleken dat appellant wist dat het geplagieerde gedeelte van de opdracht door zijn groepsleden op het laatste moment gemaakt was. De groep was eerder tot de conclusie gekomen dat zij het antwoord op dat deel niet wist, en dat de groep daarom geen antwoord zou invullen. Verweerster voert aan dat appellant had moeten onderzoeken hoe het kon dat er toch nog een antwoord was ingevuld.
- Verweerster geeft aan dat zij bovendien, tijdens de gesprekken in het kader van de poging tot minnelijke schikking, een WhatsApp-gesprek op de mobiele telefoon van een van de groepsleden van appellant heeft ingezien. Uit dat gesprek kwam onomstotelijk vast te staan dat alle leden van de groep op de hoogte waren van het overnemen van de uitwerkingen van de andere groep. Verweerster heeft daarvan geen kopie bij de stukken gevoegd.
- Verweerster is van mening dat de uiteindelijk opgelegde sanctie niet disproportioneel is, nu deze niet tot studievertraging hoeft te leiden.

- 3.1 Artikel 7.61 lid 2 van de Wet op Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de gewraakte beslissing heeft kunnen komen.
- 3.2 Het college stelt vast dat niet in geschil is dat er sprake is van plagiaat in het betreffende werk. Wel staat ter discussie de vraag of en in hoeverre het gepleegde plagiaat aan appellant kan worden toegerekend en, in het verlengde daarvan, of de sanctie door verweerster kon worden opgelegd.
- 3.3 In artikel 19 lid 3 van de Regeling is bepaald dat indien bij groepswork plagiaat wordt geconstateerd, het plagiaat aan ieder van de groepsleden in gelijke mate wordt toegerekend en dat op het groepslid de bewijslast van het tegendeel berust.
- 3.4 Het college overweegt dat niet kan worden gezegd dat appellant zich niet schuldig heeft gemaakt aan plagiaat, enkel omdat hij het geplagieerde gedeelte van de opdracht niet zou hebben gemaakt. Het college is van oordeel dat verweerster mocht vaststellen dat indien studenten in een groep samenwerken, zij allen verantwoordelijk zijn voor het eindresultaat. Appellant heeft door toe te staan dat het werkstuk mede onder zijn naam werd ingeleverd de medeverantwoordelijkheid voor het resultaat aanvaard. Ook als het college aanneemt dat appellant niet degene was die de feitelijke handelingen van het overnemen van de bewuste passage(s) heeft uitgevoerd, is het college - geheel in lijn met de uitspraak van het CBHO van 14 juli 2014 (2014/11) - van oordeel dat het wel op de weg van appellant had gelegen om het werk van zijn groepsgeenoot te controleren. Het college neemt daarbij in aanmerking dat de groep eerst had besloten geen antwoord in te vullen en de groepsgeenoot van appellant vervolgens kort voor de deadline toch een uitwerking op papier had, terwijl appellant bovendien wist dat de groepsgeenoot overleg had gepleegd met een andere groep. Deze omstandigheden hadden bij appellant op zijn minst argwaan moeten wekken. Dat, deze omstandigheden in aanmerking genomen, appellant het werk niet heeft gecontroleerd, en zijn medestudent kennelijk ook niet heeft bevraagd over de wijze waarop hij tot de uitwerking was gekomen, dient voor zijn risico te komen. Het college neemt daarbij in aanmerking dat appellant een derdejaarsstudent is die ervaren is in het maken van (groeps)werkstukken en bovendien geacht mag worden op de hoogte te zijn van de regelingen omtrent fraude en plagiaat. Gelet op het bovenstaande is het college van oordeel dat verweerster in redelijkheid kon besluiten dat het gepleegde plagiaat mede aan appellant mocht worden toegerekend. Derhalve kan aan appellant een sanctie worden opgelegd. Hierin ligt tevens besloten dat het beroep van appellant op de uitspraak van het CBE van 11 juni 2009 (2009/584), waarin sprake was van andere feiten en omstandigheden, niet slaagt.
- 3.5 Ingevolge artikel 7.12b van de WHW kan verweerster, indien een student fraudeert, de student het recht ontnemen één of meer door verweerster aan te wijzen tentamens of examens afleggen, gedurende een door verweerster te bepalen termijn van ten hoogste een jaar.

- 3.6 Ingevolge artikel 21 lid 4 van de Regeling kan verweester, met inachtneming van de beginselen van rechtsgelijkheid en proportionaliteit, een student uitsluiten van een of meer tentamens en examens van de universiteit voor een termijn van ten minste drie maanden en ten hoogste een jaar.
- 3.7 In artikel 21 lid 6 van de Regeling is bepaald dat bij een eerste vergrijp in beginsel de volgende maatregelen worden opgelegd:
- a. ongeldig verklaren van de toets of het tentamen;
 - b. uitsluiting van toets- of tentamenmomenten van de vakken binnen de opleiding gedurende de lopende en/of eerstvolgende onderwijsperiode.
- 3.8 Het college constateert dat de opgelegde sanctie in lijn is met de Regeling. Derhalve, alsmede gelet op het onmiskenbaar zwaarwegende belang van verweester om fraude (plagiaat) tegen te gaan, kan naar het oordeel van het college niet geconcludeerd worden dat de door verweester aan appellant opgelegde sanctie onrechtmatig of onredelijk is en/of dat verweester met de opgelegde sanctie de beginselen van rechtsgelijkheid en proportionaliteit zou hebben geschonden. Het college neemt daarbij in aanmerking dat appellant met de opgelegde sanctie niet noodzakelijkerwijs studievertraging oploopt; hij kan immers in het komende semester nog voldoende punten halen om met de bachelorthesis te mogen beginnen.
- 3.9 Gelet op het bovenstaande kan het beroep van appellant niet slagen.

4. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 1 oktober 2015 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.